

være forpligtede til at understøtte andre Institutioner. Jeg troer saaledes, at der er adskillige Kirker, der ere forpligtede til, eller idetmindste hidtil have haft den Byrde, at staffe Præsten Bolig eller Hunsleie, naar der mangede Bolig. Jeg troer, at i mange Kjøbstæder kunne de være forpligtede at yde Bidrag til Skoler og Hospitaler, det kan endog være muligt, at der i enkelte af de Donationer, paa hvilke en Kirkes særdeles store Formue grunder sig, udtrykkeligt kan være indeholdt den Bestemmelse, at den skal udrede det og det til det og det Siemed. Nu, uden Kundskab om Sagen at paalægge Ministeriet, at det skal søge saadanne Byheder affassede; forekommer Udvalget urigtigt. I ethvert enkelt Tilfælde vil Ministeren tage under nogle Overvejelser, om det bør skee, og hvis der kan være Tvivl om, at Ministeren uden Lov kan foretage sig en saadan Handling, bør han efter Udvalgets Formening henvende sig til den lovgivende Magt.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet.

Den ærede Ordfører kan være sikker paa, at Ministeriet nødtigt i denne Henseende vil henvende sig til den lovgivende Magt. Vi ville see at hjælpe os saa godt, vi kunne. Jeg har ikke Noget imod, at Udvalgets Forslag tages tilfølg; men jeg skal bemærke, at saa bliver der i Paragraphen staaende: „Den Brandhjælp, der i Genhold til Danske Lovs 2—12—4, skal ydes til Opførelsen af Præstegaarde, bortfalder fremtidig.“ Jeg troer, at naar den saaledes affattede Paragraph vedtages, og dette sammenholdes med, at Forpligtelsen til at yde Bidrag til Kirkefonden er bleven udstemt, vil man have et Villedt af, at Loven gaar ud paa at lette Kirkeierne deres Byrder.

Formanden: Paragraphen vil ikke blive affstemt.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Jeg troede, at naar der skeer en Forandring i en Paragraph, er det deraf en Følge, at Paragraphen maatte komme under Affstemning.

Formanden: Det gjælder Paragraph-behandlingen ved anden Behandling. Ved tredje Behandling bliver kun de stillede Endringsforslag affstemte.

Rosenvorn: Jeg maa dog i Anledning af den høitærede Ministers sidste Uttringer tillade mig at bemærke, at jeg troer, at det ikke er berettiget at lægge en saadan Betydning i, at § 36 bliver staaende, medens § 37 gaar ud, da Udvalget har indstillet, at de alle 3 skulde gaar ud, og det var meget imod mit Ønske, at denne Paragraph blev staaende. Jeg maa iøvrigt bemærke, at jeg ikke antager, at Lovens Behandling her er skeet med det Siemed, som den høitærede Minister sagde, at gjøre den gunstig for Kirkeierne; det er ikke tilfaldet.

**Ministeren for Kirke- og Under-
viisningsvæsenet:** Nei, men jeg troer, at Paragraphen i Forbindelse med, at der ikke er stemt for Kirkefonden, vil være et tro Villedt af, at Kirkeiernes Stilling ved Lovens Behandling her væsentligt er lettet.

Skeel: Jeg maatte antage, at det i begge Tilfælde er mere Principet end Sagen, der er stridt imod. Jeg troer ikke, at det videre vil berøre Kirkeiernes Formuesomstændigheder, om de skulle svare dette lille Bidrag til Kirkefonden, ligesom jeg heller ikke troer, at det er nogen væsentlig Fordeel, om de blive frie derfor. Thi som en Pengegenstand ere begge Dele overmaade ringe.

Ministeren for Kirke- og Under- viisningsvæsenet:

Det er ganske rigtig. De Byrder, som nu paahvile dem, fritager man dem for, og de Byrder, man vil paalægge dem, paalægges man dem ikke, forsaavidt disse Byrder ikke staae i ligefrem Forbindelse med, hvad man anseer for at paahvile Kirkeierne i denne Egenkab.

Madvig: Det er en uheldig Stilling, at man ikke i dette Dieblit er istand til at votere denne Paragraph ud, som jeg troer bør skee, efter hvad der er foregaaet. Men Loven